

Počátky (*archai*)

Každá „událost“ (v našem, tj. velmi širokém smyslu) má počátek, který nevyplývá z ničeho předchozího (tedy vlastně „počátek z ničeho“), ale každý takový počátek se okamžitě zapojuje do „reálného“ kontextu, tj. do prostředí jiných, většinou blízkých událostí, a teprve tím se událost sama (včetně počátku) stává „reálnou“ (bez takového „zapojení“ by zůstala pouze „virtuální“, tj. virtuální by zůstal i její počátek). To, jak se každá událost zapojuje do určitého kontextu, závisí na dvojím (tj. na dvojí antedecenci): na konkrétní situaci, vytvořené okolními událostmi, a na schopnosti dané (nové, nově začínající) události na tyto okolní události reagovat. Výjimkou je ovšem právě sám počátek, který de facto se žádnou svou vlastní reaktivitou (v plném smyslu) nemůže pracovat ani počítat, protože skutečné reakce jsou akce, a obojí předpokládají subjekt (tj. že už byl subjekt ustaven, konstituován).

(Písek, 110606-2.)